

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – СИЛИСТРА

✉ гр.Силистра, ул.”С.Велики” № 16 ☎ 086/821015
e-mail: obs@silistra.bg

НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ И АДМИНИСТРИРАНЕ НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ В ОБЩИНА СИЛИСТРА

ЮНИ 2021 г.

Н А Р Е Д Б А

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ И АДМИНИСТРИРАНЕ НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ В ОБЩИНА СИЛИСТРА

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази Наредба се уреждат отношенията, свързани с определянето и администрирането на местните данъци на физически и юридически лица, реда и сроковете на тяхното събиране на територията на община Силистра.

Чл. 2. (1) В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. данък върху превозните средства;
6. патентен данък;
7. туристически данък;
8. данък върху таксиметров превоз на пътници;

(2) Приходите от данък върху недвижимите имоти, данък върху моторните превозни средства и патентия данък, които са определени с Наредбата се събират от общинската администрация и постъпват в бюджета на Общината.

(3) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(4) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 3 Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 4. (1) Данъчните декларации по този закон се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) Данъчните декларации по ал. 1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно –осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно -осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

(5) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(6) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите издава методически указания по прилагането на този закон.

(7) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Чл. 6 (1) Общините предоставят ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените лица по този закон;
2. обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;
4. данъчните облекчения и освобождавания по този закон;

5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;

6. данни от значение за определяне на таксата за битови отпадъци, като обхватът на данните се определя със заповедта по ал. 2;

7. други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал.1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите.

(3) Заповедта по ал.2 се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и Националното сдружение на общините в Република България.

Глава втора

Раздел I.

ДАНЪК ВЪРХУ НЕДВИЖИМИТЕ ИМОТИ

Чл. 7.(1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т.1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1 680 лв. включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.“

Чл. 9.(1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 10. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 11. (1) (Изм. Решение № 977 от 31.01.2019 г. на Общински съвет - Силистра на Общински съвет – Силистра, в сила от 01.01.2019 г.) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл.5, ал.1 от възложителя на строежа в двумесечен срок след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал.1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сградата, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на

данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 28. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 28 служителят по чл. 5, ал. 1 образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели. Подадените данни по ал.2 от един възложител ползват останалите възложители.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 12. (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) (Изм. - Решение № 526 от 24.06.2021 г. на Общински съвет - Силистра) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията.

(4) (Изм. - Решение № 526 от 24.06.2021 г. на Общински съвет - Силистра) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на звеното за местни приходи в общината в едномесечен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно - в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) (Изм. - Решение № 526 от 24.06.2021 г. на Общински съвет - Силистра) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител - за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от

съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на звеното за местни приходи в общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) (Изм. - Решение № 526 от 24.06.2021 г. на Общински съвет - Силистра) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 3 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл. 13. (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 14.(1) Предприятията подават в 2-месечен срок от придобиването на нежилищен имот, съответно от учредяването на право на ползване декларация пред общинската администрация по местонахождението му, в която посочват вида на имота, точното му местонахождение, отчетната стойност и другите обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка, както и размера на дължимия данък. При промяна на декларираните данни декларацията се подава в 2-месечен срок, считано от датата на промяната.

(2) За жилищните имоти лицата по ал. 1 подават декларация по реда и в сроковете по чл. 14 от ЗМДТ.

(3) За нежилищните имоти по чл. 11, ал. 2 от ЗМДТ предприятията подават декларация по реда и в сроковете по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ и след съобщаването на данъчната оценка от служителя на общинската администрация я посочват в декларацията по ал. 1.

(4) Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

Чл. 15. (1) Служителят на общинската администрация проверява подадените декларации. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи и предоставената служебно информация по чл. 12,

ал. 4, 6 и 7 и чл. 46, ал. 1.

(2) При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните административни органи са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър.

Чл. 16.(1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от Общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 17. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 18. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ .

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 12, ал. 2, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от ЗМДТ.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската

администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 19. Размерът на данъка върху недвижимите имоти е в размер на 1,5 на хиляда върху данъчната оценка за нежилищен имот и 1 на хиляда за жилищен.

Чл. 20. Данъкът се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл. 21. (1) Освобождават се от данък:

1. общините, за имотите - публична общинска собственост;
2. държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;
3. читалищата;
4. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;
5. сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава- членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;
6. сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност;
7. храмовете и манастирите, предназначени за богослужбена дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната;
8. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;
9. сградите – културни ценности, когато не се използват със стопанска цел;
10. музеите, галериите, библиотеките;
11. имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;
12. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;

13. недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;

14. сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "B", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "C", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 10 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата;

15. сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "C", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок три години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 5 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.

(2) Освобождаването по ал. 1, т. 1, 2, 3, 5, 6 и 7 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.

(4) За имотите по ал. 1, т. 13, правото на собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

(5) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 14 и 15 се прилага за общ срок за съответната сграда, не по-дълъг от 10 години.

(6) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 14 и 15 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на

енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.

Чл. 22. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 19, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 23. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1.

Чл. 24. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

(4) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал.1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

(5) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, в постъпва приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Раздел II.

ДАНЪК ВЪРХУ НАСЛЕДСТВАТА

Чл. 25. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български

граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 26. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договоят е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 27. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 28. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 31 от ЗМДТ или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2) За наследник или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6-месечният срок от подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.

(3) За имуществовата на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ към момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларацията започва да тече от въвеждането във владение.

(4) Когато наследникът е лице, което е било заченато към момента на откриване на наследството и е живородено, срокът по ал. 1 за неговите законни представители започва да тече от деня на раждането му.

(5) Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.

(6) Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

(7) Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са

узнали след изтичане на сроковете по предходните алинеи, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл. 29.(1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се определя и оценява в левове към момента на откриване на наследството, както следва:

1. недвижимите имоти на територията на страната – по данъчна оценка съгласно приложение № 2;

2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;

3. ценните книжа - по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;

4. превозните средства - по застрахователна стойност;

5. останалите движими вещи и права - по пазарна стойност;

6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации - по пазарна стойност, а когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения - по счетоводни данни.

7. недвижимите имоти на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на трета държава - по данъчна стойност, посочена в документ, издаден за целите на данъчно облагане от компетентен орган на съответната държава, придружен с точен превод на български език, извършен от заклет преводач.

(2) По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.

(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

(4) При поискване от служител на общинската администрация или от заинтересуваното лице застрахователите издават в 7-дневен срок удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

Чл. 30. От актива на облагаемата наследствена маса, определен по реда на чл. 33 от ЗМДТ, се приспадат:

1. установените по основание и размер задължения на наследодателя към момента на откриване на наследството, ако срещу тези задължения не се придобива имущество, което е освободено от данък върху наследствата; не се приспадат задълженията към кредитори, вземанията на които към наследодателя са погасени по давност и не са изпълнени в 6-месечния срок по чл. 32 от ЗМДТ;

2. правата и вземанията, които наследниците са прехвърлили в полза на държавата или общините по установения от закона ред в 6-месечния срок по чл. 32 от ЗМДТ;

3. разносните за погребение в размер 1000 лв.;

4. предвидените в закона облекчения.

Чл. 31. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от ЗМДТ.

Чл. 32. Общинският съвет определя размера на данъка поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца - от 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица извън посочените в т. 1 - от 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 33. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 34. (1) Освобождават се от данък:

1. имуществото на загиналите за Република България или при изпълнение на служебния си дълг, или при производствени аварии и природни бедствия;

2. имуществото, завещано на държавата, общините, Българския Червен кръст, законно регистрираните вероизповедания в страната, читалищата и другите юридически лица, които не са търговци с изключение на организациите с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в частна полза;

3. обикновената покъщнина;

4. дребният земеделски инвентар;

5. библиотеките и музикалните инструменти;

6. предметите на изкуството, автор на които е наследодателят, някой от наследниците или техен роднина по права линия без ограничение, а по съребрена - до четвърта степен;

7. неполучените пенсии на наследодателя;

8. имуществата в чужбина на български граждани, за които е платен данък върху наследството в съответната държава.

(2) Когато две лица са починали едновременно или непосредствено едно след друго и едното е наследник на другото, не се дължи данък за

наследствения дял, придобит от починалия наследник.

(3) Освобождаването по ал. 1, т. 3, 4 и 5 е при условие, че имуществото се наследява от роднини по права линия, съпруг, братя и сестри.

Чл. 35. В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл. 36. (1) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2) Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал. 1.

Чл. 37. (1) Сумите по сметки на починали лица се изплащат на техните наследници след представяне на удостоверение от общината, че са посочени в декларацията за облагане с данък върху наследствата и данъкът е платен. Когато данъкът не е платен, той се удържа и се превежда по сметката на съответната община в едномесечен срок от представянето на документ за размера на дължимия данък, а на наследниците се изплащат суми до размера на остатъка по сметката на наследодателя.

(2) Алинея 1 се прилага съответно и при изплащане на обезщетения по договор за застраховка "Живот", сключен от наследодателя в полза на трети лица.

(3) Прехвърлянето на поименни акции и други ценни книжа, принадлежали на лица, които са починали или са обявени за отсъстващи, се извършва въз основа на удостоверение, издадено от общината по местооткриване на наследството, че тези ценни книжа са посочени в декларацията и дължимият данък върху наследството е платен.

Чл. 38. Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книги, пари или друго имущество, което влиза в едно наследство, за което знаят че е открито, са длъжни преди плащането, предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на общината по местооткриване на наследството.

Раздел III.

ДАНЪК ПРИ ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВА ПО ДАРЕНИЕ И ПО ВЪЗМЕЗДЕН НАЧИН

Чл. 39. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) (Изм. и доп. - Решение № 526 от 24.06.2021 г. на Общински съвет - Силистра) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства:

1. придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната;

2. за които приобретателят е в чужбина и за които няма последваща регистрация за движение в страната;

3. с прекратена регистрация на основание тотална щета и за които няма последваща регистрация за движение от нов приобретател в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 40. (1) Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 44 от ЗМДТ, а при замяна - от лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

(2) Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл. 41. (1) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Имушеството се оценява, както следва:

1. недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях - по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай че тя е по-ниска от данъчната им оценка - по последната, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ;

2. другите имущества - по реда на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3, 4 и 5 от ЗМДТ.

(3) Данъчната оценка по приложение № 2 от ЗМДТ, за имотите по ал. 2, т. 1 се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл. 14.

Чл. 42. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от ЗМДТ данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер, както следва:

1. 0,7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

2. 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в т.1.

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът се определя в размер 2,5 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 43. (1) Освобождават се от данък:

1. придобитите имущества от:

а) държавата и общините;

б) (Изм. и доп. - Решение № 526 от 24.06.2021 г. на Общински съвет - Силистра) образователните, културните и научните организации на бюджетна издръжка, както и социалните и интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа;

в) Българският Червен кръст;

г) национално представените организации на хора с увреждания и за хора с увреждания;

д) фондовете за подпомагане на пострадали от природни бедствия и за опазване и възстановяване на исторически и културни паметници.

2. даренията за лечение на български граждани, както и на технически помощни средства за хора с увреждания;

3. даренията с хуманитарна цел на лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто и социално слаби граждани;

4. даренията за юридическите лица с нестопанска цел, които получават субсидии от централния бюджет и юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност за получените и предоставените дарения;

5. обичайните подаръци;

6. имуществото, което е прехвърлено по безвъзмезден начин в изпълнение на задължение, произтичащо от закон;

7. даренията в полза на народните читалища;

8. придобитите имущества по реда на Закона за приватизация и следприватизационен контрол;

9. непаричните вноски в капитала на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел;

10. чуждите държави за придобиване на недвижими имоти - при условията на взаимност;

11. безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството.

12. законно регистрираните вероизповедания в страната за имотите по чл. 21, ал. 1, т. 7.

(2) Освобождава се от данък полученото имущество по ал. 1, както и последващото прехвърляне на трети лица, при условие че прехвърлянето е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация по ал. 1 или които са посочени като основание за освобождаване от данък. При неизпълнение на условията за освобождаване несъбраният данък става дължим.

Чл. 44. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства. В случаите по чл. 39, ал. 3 данъкът се заплаща към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 39, ал. 5 и 6 и чл. 43, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Чл. 45. (1) Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

(2) В случаите на ал. 1 установяването от нотариуса на платения данък върху превозното средство - предмет на сделката, се извършва със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл.6 при посредничеството на информационната система на Министерството на вътрешните работи, или със

2. предоставяне на издаден или заверен от общината документ, при условие че съответната община не е осигурила непрекъснат автоматизиран обмен по т. 1.

Чл. 46. (1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната община за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти.

(2) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 44, ал. 2 и основата, върху която е определен.

(3) Органите на Министерството на вътрешните работи предоставят по електронен път на Министерството на финансите данни от регистъра на пътните превозни средства. Редът, обхватът и периодичността на предоставянето на данните се уреждат със съвместен акт на министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.

(4) Срокът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването.

(5) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV.

ДАНЪК ВЪРХУ ПРЕВОЗНИТЕ СРЕДСТВА

Чл. 47. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 48. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 49. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) АLINEЯ 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът / собствениците на пътното превозно средство няма / нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл. 54, ал. 4.

(4) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал.1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 28, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

(8) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 39, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл.168 от Закона за данък върху добавената стойност- документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 50, ал.7 липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимия данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 50. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{Ск} \times \text{W} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, се определя както следва:

- а) до 55 kW включително - **0,40** лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително - **0,62** лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително - **1,27** лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително - **1,41** лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително - **1,84** лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW - **2,42** лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40

(2) Данъка за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т в размер, както следва:

- 1. товарно ремарке - от 5 лв.;
- 2. къмпинг ремарке - от 10 лв.

(3) Данъкът за мотопеди се определя в размер от 10 лв. , а за мотоциклети - в размер, както следва:

- 1. до 125 куб. см включително - от 12 лв.;
- 2. над 125 до 250 куб. см включително - от 25 лв.;
- 3. над 250 до 350 куб. см включително - от 35 лв.;
- 4. над 350 до 490 куб. см включително - от 50 лв.;
- 5. над 490 до 750 куб. см включително - от 75 лв.;

6. над 750 куб. см - от 100 лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент(ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 168/2013“ на базата на общото тегло се определя в размер, както следва:

1. до 400 кг включително - от 4 лв.;
2. над 400 кг - от 6 лв.

(5) Данъкът за автобуси в зависимост от броя на местата за сядане се определя в размер, както следва:

1. до 22 места, включително мястото на водача - от 50 лв.;
2. над 22 места, включително мястото на водача - от 100 лв.

(6) Данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер от 20 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача се определя, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима Максимална маса на състава от превозни средства, посочена в Свидетелството за регистрация на влекача		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-Малка От	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64
	20	22	64	147
	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600

	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1381
	38	-	1007	1369
Б) с три и	36	38	640	888
повече оси	38	40	888	1228
	40	-	1228	1817

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, се определя в размер от 50 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, се определя в размер от 100 лв.

(10) Данъкът за трактори в размер, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително - 5 лв.;
2. над 18 kW до 37 kW включително - 7 лв.;
3. над 37 kW - 10 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини се определя в размер 25 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 се определя в размер на 50 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона в зависимост от допустимата максимална маса, от броя на осите и вида на окачването се определя, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима Максимална Маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-Малка От	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536

Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
	23	-	434	675
В) с четири оси	23	25	282	286
	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1050

(14) Когато в регистъра по чл. 49, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 51. Данъкът за плавателните съдове, вписани в регистрите на българските пристанища се определя, както следва:

1. корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. корабите (без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища) - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона, включително и в размер 0,10 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. джетовете - в размер 100 за брой;

4. ветроходните и моторните яхти - в размер 20 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. скутерите - в размер 2,70 лв. за киловат;

6. влекачите и тласкачите - в размер 0,14 лв. за киловат;

7. речните несамоходни плавателни съдове - в размер 0,50 лв. за тон максимална товароподемност.

Чл. 52. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства се определя в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - 20 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;

2. за параплан - 12 лв.;

3. за делтаплан - 12 лв.;

4. за мотоделтаплан - 20 лв.;

5. за свободен балон - 30 лв.;

6. за планер - 30 лв.

Чл. 53. (1) Освобождават се от данък превозните средства на:

1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, както и линейки и пожарни на други лица, както и на Държавна агенция "Технически операции" за изпълнение на дейностите, определени със закон;

2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;

4. Лекият автомобил – собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб. см и с мощност до 117,64 kW.

(2) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013.

(3) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(4) (Изм. - Решение № 526 от 24.06.2021 г. на Общински съвет - Силистра) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено "Пътна полиция" по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение.

Чл. 54. (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" - с 60 на сто намаление от определения по чл. 50, ал. 3 данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление от определения по чл. 49, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и

гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от ЗМДТ, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по чл. 49, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 55. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.“

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) За унищожените или откраднатите превозни средства платеният данък се възстановява пропорционално на броя на пълните месеци до края на годината, считано от месеца на настъпване на събитието, след представяне на документ от съответния компетентен орган.

(4) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.“

(5) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(6) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 56. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 49, ал. 5 - в приход на общината по регистрация на превозното средство.

Раздел V

ПАТЕНТЕН ДАНЪК

Чл. 57. Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 1 (патентни дейности), се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв. и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

Чл. 58. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 57. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност и облагането е по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1

(3) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(4) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(5) Когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място, за целите на определяне на размера на патентния данък за местонахождение на обекта се смята постоянният адрес на лицето.

Чл. 59. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение №1.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 1, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 1, през течение на годината се промени обстоятелство, свързано с определянето на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение № 1 през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят включително за тримесечието на прехвърлянето и за дейностите, посочени в т. 1 и т. 2 на Приложение №1.

(7) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 1, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(8) (Нова, Решение – 636/2009) лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т.3 и 31 от приложение 1 , дължат данък само за дейността по т.3.

Чл. 60. Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. Физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 1, заплащат

патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 9 и 31 на приложение № 1, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 1, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; Намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 59, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 61. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират до 31 януари на текущата година обстоятелствата, свързани с определянето на данъка. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок са заплатили пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата подават декларация по ал. 1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7 – дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 58, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 58, ал. 1 и 2.

Чл. 62. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;

3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 61, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаването ѝ.

(3) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местоположението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Раздел VI

ТУРИСТИЧЕСКИ ДАНЪК

Чл. 63. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) (Изм. - Решение № 526 от 24.06.2021 г. на Общински съвет - Силистра) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 64. (1) Размерът на дължимия туристически данък за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда – 0,30 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди – 0,40 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди – 0,50 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди – 0,60 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди – 0,70 лв. за нощувка;

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Министерството на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година, предоставя

автоматизирано по електронен път на Министерството на финансите необходимите данни от Единната система за туристическа информация чрез системата за обмен на информация, поддържана в изпълнение на чл. 6.

(4) Данните по ал. 3 се предоставят от Министерството на финансите на общините в срок до три дни след получаването им от Министерството на туризма:

1. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, или

2. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация.

(5) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 65. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

ДАНЪК ВЪРХУ ТАКСИМЕТРОВ ПРЕВОЗ НА ПЪТНИЦИ

Чл. 66. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите в раздел V от наредбата.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на Община Силистра по Закона за автомобилните превози.

Чл. 67. (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е **350** лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал.1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Общинският съвет определя годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срок до 31 октомври на предходната година.

(4) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по ал. 3, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 68. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в Община Силистра.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 69. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община Силистра.

Чл. 70. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12},$$

където ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61д;

БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) (Изм. – Решение № 692 от 25.01.2018 г. на Общински съвет – Силистра) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

БМ

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП – платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ – броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ – оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 71. Данъкът по чл. 61д се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 72. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 70, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Раздел VIII

АДМИНИСТРАТИВНО-НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 73. (1) Който не подаде декларация по чл. 14 от ЗМДТ, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) Който декларира неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от данък, се наказва с глоба от 50 до 200 лева, а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.

Чл. 74. (1) Наследник, заветник или техен законен представител, който не подаде декларация по чл. 32 от ЗМДТ, не я подаде в срок, не декларира или невярно декларира получено по наследство имущество, се наказват с глоба от 10 до 500 лв.

(2) За нарушение по чл. 41 от ЗМДТ на виновните лица се налага

глоба в размер от 20 до 200 лв.

Чл. 75. При укриване на част от цената при получаване на имущества по дарение или по възмезден начин на страните се налага глоба в двойния размер на дължимия данък върху укритата част.

Чл. 76. (1) Лице, което не подаде декларация по чл. 61н от ЗМДТ или не я подаде в срок, се наказва с глоба в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в декларацията по чл. 61н от ЗМДТ, водещи до определяне на патентен данък в по-малък размер или до освобождаване от патентен данък, се наказва с глоба до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 77. (1) При неспазване на други разпоредби извън случаите по чл. 123, 124 и 125 от ЗМДТ, на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.

(2) Не се смята за административно нарушение неплащането в срок на данъците.

Чл. 78. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от служители на общинската администрация, определени със заповед на Кмета на Общината, а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощено от него длъжностно лице.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Приходите от глоби и имуществени санкции по наказателни постановления, издадени от кмета на общината, постъпват в приход на бюджета на общината.

(4) За маловажни случаи на административни нарушения по този закон, установени при извършването им, могат да бъдат налагани на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата. Ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт за установяване на административното нарушение.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината или определени от него лица.

§ 2. Тази Наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси.

§ 3. Наредбата е приета с Решение № 171 по Протокол № 5 от 27.02.2020 г. на Общински съвет Силистра, изм. и доп. с Решение № 526 по Протокол № 22 от 24.06.2021 г. на Общински съвет – Силистра.

§ 4. С приемане на настоящата Наредба се отменя Наредбата за определяне и администриране на местните данъци на община Силистра, приета с Решение № 114 по Протокол № 5 от 29.01.2008 г. на Общински съвет Силистра и съответните ѝ изменения.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - СИЛИСТРА:**

/д-р МАРИЯ ДИМИТРОВА/

ВИДОВЕ ПАТЕНТНИ ДЕЙНОСТИ И ГОДИШНИ РАЗМЕРИ НА ДАНЪКА

1. Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди или регистрирани по Закона за туризма - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:

1 и 2 звезди	75 лв.
--------------	--------

2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

а) ресторанти:

1 - 2 звезди	5 лв.
--------------	-------

3 звезди	10 лв.
----------	--------

б) заведения за бързо обслужване:

1 - 2 звезди	2 лв.
--------------	-------

3 звезди	6 лв.
----------	-------

в) питейни заведения с изключение на посочените в буква "е":

1 - 2 звезди	2 лв.
--------------	-------

3 звезди	6 лв.
----------	-------

г) кафе-сладкарници:

1 - 2 звезди	2 лв.
--------------	-------

3 звезди	10 лв.
----------	--------

д) барове:

- дневни:

2 звезди	10 лв.
----------	--------

3 звезди	24 лв.
----------	--------

- нощни:

2 звезди	14 лв.
----------	--------

3 звезди	36 лв.
----------	--------

е) бюфети, каравани и павилиони - за обект:

	100 лв.
--	---------

3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта:

6 лв.

4. Платени паркинги - данъкът се определя за място за паркиране според местонахождението на обекта:

лева за брой място

35 лв.

5. Дърводелски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

220 лв.

6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

240 лв.

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

900 лв.

8. Обущарски и шапкарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

50 лв.

9. Металообработващи услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

330 лв.

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

240 лв.

11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта:

300 лв.

12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

230 лв.

13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

180 лв.

14. Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

110 лв.

15. Тапицерски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

270 лв.

16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

450 лв.

17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

700 лв.

18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се

определя според местонахождението на обекта:

180 лв.

19. Стъкларски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

240 лв.

20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

280 лв.

21. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

4200 лв.

22. Масажистки и масажисти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

960 лв.

23. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

3600 лв.

24. Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

440 лв.

25. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

400 лв.

26. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

240 лв.

27. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книгоvezки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

90 лв.

28. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

70 лв.

29. Заложни къщи:

12000 лв.

30. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

90 лв.

31. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

900 лв.

32. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта:

а) развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон:

150 лв.

б) минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла:

20 лв.

в) зали за боулинг и кегелбан - за игрален коридор, и билиард - за маса:

70 лв.

33. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

2,50 за 1 кв. м и 540 лв. за един фитнес уред

34. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:

240 лв.

35. Мелничарски услуги:

а) мелници за брашно - 25 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия;

б) мелници за фураж стационарни - 800 лв.

36. Услуги с атрактивен характер:

а) корабчета

800 лв.

на брой;

б) лодки

500 лв.

на брой;

в) яхти

1000 лв.

на брой;

г) джетове

1000 лв.

на брой;

д) влакчета

40 лв.

на място;

е) файтони

80 лв.

на място;

ж) водни ски, водни пла-

200 лв

нери и сърфове, водни ко-

на брой

лела, включително наду-

оборудване;

ваеми, водни увеселения	
з) зимни ски (включително ски екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	200 лв. на брой оборудване;
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	200 лв. на място;
к) детски колички и моторчета	200 лв. на брой;
л) стрелбища	400 лв. на брой
<hr/>	
37. Обучение на водачи на моторни превозни средства - данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди,	350 лв.
мотоциклети	
б) други МПС	700 лв.
<hr/>	
38. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства - 2000 лв. за брой моторно превозно средство.	
<hr/>	
39. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн - 660 лв.;	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини - 220 лв.;	
в) прикачни, навесни и стационарни машини - 22 лв.	
<hr/>	

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - СИЛИСТРА:**

/д-р МАРИЯ ДИМИТРОВА/